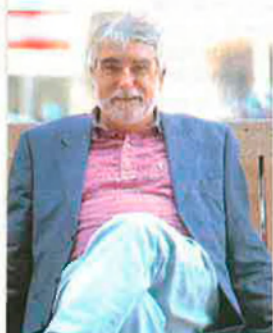

"Maragall representa un cert continuisme"

Antoni Lucchetti (Barcelona, 1941), coordinador general d'Esquerra Unida i Alternativa (EUiA), el referent d'IU a Catalunya, confia, tot i els magres resultats de les eleccions de juny, poder aconseguir representació al parlament català i ser una força decisiva.

Com se li plantegen les eleccions a EUiA?

—Per primer cop en vint anys, s'han despertat expectatives i il·lusions de canvi, i ho valorem molt positivament. Vint anys d'un nacionalisme de dretes com el de Jordi Pujol, amb un balanç que, si bé amb coses positives, ha imposat un model de dretes per Catalunya, que no ha estat beneficiós pels treballadors i treballadores, per la gent més necessitada... I a més, ha malmès la imatge de Catalunya a la resta

d'Espanya en practicar una política victimista i pessetera. Pensem que un canvi és positiu. I nosaltres apostarem per aquest canvi.

—Maragall és aquest canvi?

—Entenem que Maragall és més l'hereu de Pujol que no una alternativa d'esquerres. Representa un cert continuisme. Tot i així, pensem que aquest possible canvi serà una onada d'aire fresc, encara que només sigui per raons estètiques. Per tant, ni per activa ni per passiva, els diputats d'EUiA no ajudaran perquè Pujol continuï com a president. Ara bé, passada la investidura, el nostre vot no serà mai d'entrega acrítica i incondicional, com ha fet aquests últims anys Iniciativa per Catalunya amb el PSC —com passa a l'Ajuntament de Barcelona, on IC fa la política dels socialistes—, sinó que mantindrem la postura de condicionar amb valors i propostes d'esquerra la política que faci Maragall, si és president.

—El pacte entre socialistes i Iniciativa us afavoreix?

—Ens afavoreix perquè clarifica els espais polítics. Queda molt clar que Iniciativa se sumeix en l'espai dels socialistes, aquest espai de centreesquerra..., o diria cada vegada més de centre. Maragall està parlant de fer una gran formació política catalana moderada i centrada, està dient que vol per Catalunya un model semblant al nord-americà, amb una gran força política de centredreta i una de centreesquerra que, a l'hora de la veritat, fan la mateixa política però amb matisos,

que no pretenen transformar el sistema. I aquesta és la gran diferència, nosaltres som una força transformadora. No només volem gestionar els problemes del dia a dia de la gent, a partir del sistema econòmic que tenim avui, sinó que, alhora, plantegem transformar-lo pel que fa a la justícia, la igualtat... En un sentit socialista. Aquesta és la gran diferència entre l'opció que representa Maragall i la que representa EUiA.

—Com van les relacions entre EUiA i IU, podeu mantenir un projecte propi o sou la "Izquierda Unida catalana"?

—No, no. Som una força política que ens definim com a nacional catalana, sobirana. Tenim plena sobirania a Catalunya per desenvolupar la nostra política. I som corresponsables, amb Izquierda Unida, de la política espanyola i europea.

—Us descriu com una força transformadora. Això passa per reformar l'Estatut i la Constitució?

—Totalment. Cal avançar cap a un tipus de relació de Catalunya, com a nació, amb la resta de l'estat —i si apurem, amb la Península Ibèrica i Europa— de tipus federal. Nosaltres no tenim una postura independentista, però sí defensem el dret a l'autodeterminació. Quan arribi el moment —que pensem que no és avui— proposarem una constitució de tipus federal, republicana, solidària, plurinacional i democràtica.

Això passa per reformar l'Estatut i, per descomptat, la Constitució. Però el nostre model a mitjà termini és el concert econòmic solidari, que implica la modificació de tots dos textos.

—Què hauria de passar perquè EUiA no donés suport a Maragall?

—Els problemes més importants de la política d'aquest presumpte govern de centreesquerra que es pot formar a Catalunya es trobaran en els aspectes econòmics i socials. I no és una intuïció. En primer lloc, Maragall és un home que té una formació liberal, creu en

"El diputats d'EUiA no ajudaran que Pujol continuï com a president. Però els nostre vot, feta la investidura, no serà mai d'entrega incondicional i acrítica com ha fet aquests últims anys Iniciativa amb el PSC."

les virtuts del mercat, i que darrere seu té un partit, el PSC-PSOE, que ha governat l'estat espanyol durant anys. I quan ha governat no ha fet una política de centreesquerra, sinó de centredreta... I un cop dit això, Maragall és a la dreta d'aquest partit. És ell qui proposa convertir tot això en el partit demòcrata americà!

Per tant, difícilment una persona com Maragall, un partit com el PSC-PSOE –que ha fet dues contrareformes laborals, que va ser el primer a interpretar a la baixa el sistema de pensions, que va crear les ETT en el seu moment, per no recordar ja GAL, Filesa, Roldan, etc.– farà, des del punt de vista econòmic i social, la política que avui necessita el poble català.

—*Es veritat el tòpic que diu que és més difícil ser d'esquerres al govern que a l'oposició?*

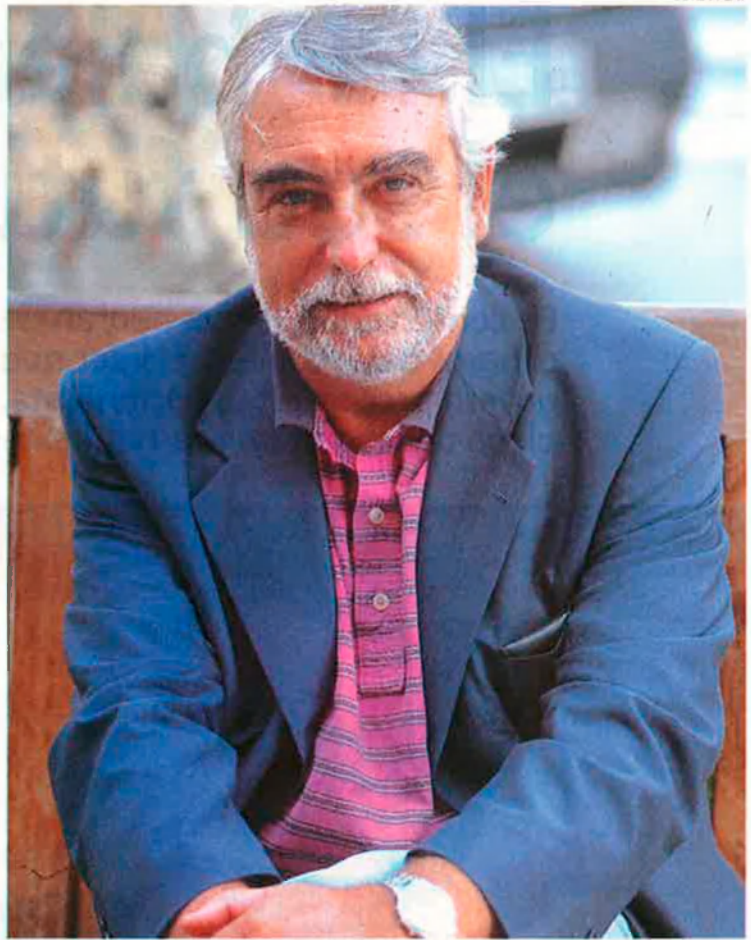
—En aquest moment, en el món, hi ha una onada molt forta del pensament neoliberal que està guanyant moltes posicions i que s'està convertint en allò que es diu el "pensament únic". Sembla que el que és políticament correcte és el que estableix aquest pensament.

Un paper important de l'esquerra és no acceptar aquest pensament. I quan aquest pensament, com desgraciadament ha passat, s'ha instal·lat a part de l'esquerra europea, es comença a acceptar l'argument de l'enemic, dels que volen perpetuar aquest sistema econòmic perquè pensen que no hi ha alternativa.

La diferència entre aquesta part de l'esquerra i la que nosaltres representem és que defensem que sí que hi ha una alternativa. És una alternativa difícil, però que hi és. Nosaltres no ens instal·lem en la lògica de la dinàmica del sistema econòmic, sinó que amb un peu a dintre del sistema –perquè s'ha de gestionar la realitat– en volem mantenir constantment un altre fora, per poder criticar-lo i explicar als ciutadans i ciutadanes que els seus problemes no vénen per una mena d'ordre natural, sinó per un ordre econòmic i social injust, i que lluitem per canviar-lo, per aconseguir un altre ordre social, basat en la justícia, en la igualtat, en la no-explotació. I penso que això avui és més possible que mai. La tecnologia permet la creació de béns per a tots, però en canvi constatem que tres quartes parts de la humanitat passen gana, viuen en condicions de pobresa i d'injustícia. Creiem que és possible i absolutament necessari canviar aquest sistema.

—*Com es tradueix això a Catalunya?*

—A Catalunya és possible i necessària una societat que avanci cap a la plena ocupació. Amb mesures que sempre hem defensat, com la llei de les 35 hores, el control de les hores extres o les jubilacions anticipades als 60 anys. Estem en contra del treball precari, les ETT s'han de suprimir. Ens han fet anar cent anys endarrere. El paper de les ETT, en el cas de determinades empreses que puguin tenir puntes de treball, l'ha de fer el Servei Català d'Ocupació. També defensem que les pensions mínimes, en un període de temps, s'equiparin al salari mínim interprofessional; de la mateixa manera que el salari mínim s'ha d'equiparar a la mitjana europea. Tot això jugaria un paper reactivador de l'economia, ja que faria augmentar el poder adquisitiu de la gent. Per descomptat, però, l'objectiu primer és el de justícia i igualtat, no l'econòmic.

Una altre eix bàsic, a més del social, és el mediambiental. Per exemple, ens oposem al Pla del Delta de Llobregat, que sacrifica una reserva biològica molt valuosa per interessos portuaris i aeroportuaris, o al TGV, ja que hi ha alternatives més racionals, com els trens tipus Euromed, amb velocitats respectables...

—*Per acabar, si no entra al Parlament, què passarà amb EUiA? Es convertirà en una fundació...?*

—En primer lloc, nosaltres creiem que entrarem al Parlament, ja que a la província de Barcelona, en les municipals, vam tenir uns resultats que ens apropaven molt al 3% necessari. I no només això, sinó que podem ser una força decisiva si hi ha l'empat que auguren les enquestes. I si no entréssim al Parlament? Suposo que, per tot el que he dit, s'entén que no som una formació de gent que volem càrrecs públics pel poder o per viure'n. Som una força política amb una ideologia i uns motius justos pels quals lluitar. La política no només es fa en les institucions públiques, també es fa als carrers, a fàbriques, a universitats, a la vida cultural... I en aquests llocs hi som. Les institucions són un instrument, i molt important, per canalitzar les demandes de la gent, per transformar la societat.

Si no obtinguéssim representació al Parlament –però segur que sí, que quedi clar– continuaríem lluitant igualment.

Enric Rimbau

"Nosaltres no ens instal·lem en la lògica de la dinàmica del sistema econòmic, sinó que amb un peu a dintre del sistema –perquè s'ha de gestionar la realitat– en volem mantenir constantment un altre fora, per poder criticar-lo i explicar als ciutadans i ciutadanes que els seus problemes no vénen per una mena d'ordre natural."